

sig for at vedtage Love, der ville hemme Befolkningens Sparsommelighed. Det vilde tværtimod være klogere, om vi gennem Lovgivningen kunde animere Folk til at spare noget mere sammen til Afholdelse af de kvartalsvise og halvaarlige løbende Udgifter.

Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at saafremt de enkelte Medlemmer i en Brugsforening have økonomisk Fordel ved at faa deres Forbrugsvarer ved Hjælp af Foreningen, hvad de sikkert have, bliver ethvert enkelt Medlems skattepligtige Indtægt større, end den ellers vilde være bleven, dersom de ikke havde været Medlem af en saadan Forening. Det vil altsaa betyde, at hvert enkelt Medlem af en saadan Forbrugsforening, som det allerede er udtalt af forskellige ærede Medlemmer af dette Ting, faar større Skatteevne og kommer til at svare større Skat til Staten, end det vilde, hvis det ikke havde den Fordel, og som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) ogsaa har udtalt, vil den Skat, som Staten faar af Brugsforeningens Uddelere, være i Lighed med den Skat, som Staten vilde kunne faa af den Detailhandler, der, hvis der ingen Brugsforening var, vilde komme til at besøge Varespredningen. Brugs- og Indkøbsforeninger, som kun have med deres egne Medlemmer at gøre, bør absolut være fritagne for denne Skattepligt. Hvis ikke, vil det blive betragtet som et Indgreb i Privatlivet. Hvor derimod Foreninger købe og fordele Varer til Ikke-Medlemmer og derfor have maattet løse Næringsadkomst til at drive Handel, er der god Grund til at paalægge Skattepligt af Forretningsoverskuddet. Dog kunde der maaske være nogen Rimelighed i at indskrænke Skattepligten til at omfatte den Del af Overskuddet, der fremkommer ved Handel med Ikke-Medlemmer.

I øvrigt kan jeg, som jeg allerede har udtalt ved Behandlingen af Finanslovsforslaget, slutte mig til Princippet i det forelagte Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. Jeg tror, at det er ad den Vej, Balancen i Statshusholdningen bør skabes. Og jeg ønsker at minde om, at der forud for Folketingsvalget i 1909 ofte blev udtalt, at de Penge, der bleve brugte til Udvidelse af Landets Forsvar og Militærvæsen, let kunde indvindes ved, at det danske Folk lod være med at nyde Spiritus, da Skatteevnen derved i høj Grad vilde forøges. Det er rigtigt. Blev Spiritusdrikkeriet afskaffet, vilde virkelig de danske Borgeres Skatteevne forøges i høj Grad. Det var det, der var Tale om, naar

det blev sagt, at naar man havde brugt saa mange Penge til Nydelse af Spiritus, maatte man have Raad til dit og til dat, og altsaa kunde man deraf slutte, at naar man forbød disse Drikkevarer, vilde Skatteevnen komme frem i høj Grad. Dette vilde dog kun ske ved, at der vedtoges en Lov om Forbud mod Indførsel af, Produktion af og Handel med stærke Drikke. Men naar vi nu gaa til at vedtage de foreliggende Lovforslag om Beskatning af Øl og Brændevin, hvorved Drikkeriet skal kunne bidrage mere end hidtil til Statens Indtægter, forekommer det mig, at dette er stik imod, hvad man lige forud for det nævnte Folketingsvalg har udtalt, thi da tænkte man paa at skaffe større Skatteevne ved, at man undlod at nyde Spiritus. Jeg synes, at det maa være rigtigst at lægge Skatten efter Skatteevnen i Stedet for at sætte Lid til Folkets Letsindighed og Nydelsessyge. Dette sker, naar man søger Dækning af Underskuddet ved en Forhøjelse af Spiritusafgiften, der tillige er en Afgift, som særlig falder paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Det kan nemlig ikke nytte, at nogle ærede Medlemmer ville paastaa, at det lige saavel er de velhavende som de mindre bemidlede, denne Spirituskat vil komme til at ramme, thi det passer aldeles ikke. Ærede Medlemmer, som fremdeles tænke saaledes, burde stille sig selv det Spørgsmaal, hvorvidt man vil kunne antage, at de mindre bemidlede nyde ret meget af den dyre Vin, som bevislig drikkes her i Landet. Og dermed vilde Svaret ogsaa være givet paa, hvilken Del af Befolkningen der, for saa vidt den nyder Spiritus, vil komme til at bære disse Skattebyrder. Thi dersom den Tiendedel af Skatteyderne og den dertil hørende Del af Befolkningen, som har over 2,000 Kr. i aarlig Indkomst, baade skulde drikke af den Vin, der drikkes her i Landet og til lige nyde Størstedelen af de andre spiritusøse Drikkevarer, vilde denne Del af Befolkningen sikkert forlængst være gaaet til Grunde. Nej, det kan ikke omdisputeres, at den foreslaaede Spirituskat vil falde særlig tungt paa den fattigste Del af Befolkningen. Spørger man dernæst om, hvad Nytte Folk have af at nyde Spiritus, maa Svaret nærmest blive, at Spiritus meget vel kan undværes. Men skal der kunne være Tale om, at nogen Del af Befolkningen skal kunne have Gavn af eller trænger til at nyde Spiritus, maa det da være de Mennesker, der udføre det sværeste, det mest anstrengende Arbejde i vort Land, da en Snaps Brændevin eller en halv Flaske bajersk Øl